Ankenævnet for Forsikring

930/13

Den 30. december 2013 blev i sag nr. 84.385:

xxxx xxxxxx
xxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Gartnernes Forsikring GS
Struergade 24
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har indboforsikring i Gartnernes Forsikring GS. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en retssag mod selskabet vedrørende en erstatningsopgørelse for et anmeldt indbrudstyveri.

Sagen vedrørende erstatningsopgørelsen har tidligere været behandlet af nævnet, der i kendelse nr. 82.085 af 4/3 2013 gav selskabet medhold med det forbehold, at en egentlig bevisførelse for en domstol kunne give et andet resultat. Af kendelsen fremgår bl.a.:

> "Forsikringstageren har indboforsikring i Gartnernes Forsikring GS. Han klager ved sin advokat over selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri den 30/5 2011. Klageren kræver yderligere 262.947 kr. og renter i erstatning.
>
> Selskabet har udbetalt 84.942 kr. Selskabet har afvist at udbetale yderligere i erstatning med henvisning til manglende dokumentation.
> …
> Af forsikringsbetingelserne for indboforsikringen fremgår bl.a.:
> "**Afsnit 2 Indboforsikringen**
> **§ 13 Hvilke genstande er dækket?**
> a. Indbo og andre ejendele, som er nævnt i dækningsskemaet, som
> 1. forsikrede, ejer
> 2. forsikrede i øvrigt bærer risikoen for.
> b. Forsikringen dækker ikke:
> 1. Motorkøretøjer, campingvogne, luft- og søfartøjer og knallerter samt dele hertil, medmindre de er særligt nævnt i dækningsskemaet."
>
> Nævnet har gennemset sagens bilag og fotos.

Nævnet udtaler:
Autolader, diagnosetester og autobatteri
På det foreliggende grundlag finder nævnet, at genstandene må anses for at være tilbehør til et motorkøretøj, og er derfor ikke omfattet af indboforsikringen, jfr. indboforsikringsbetingelsernes § 13, litra B, nr. 1. Nævnet har derfor ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale erstatning.

Skade på loft
Nævnet bemærker, at selskabet vil behandle klagerens krav om erstatning for beskadigede bygningsdele, hvis klageren fremsender et krav.

ATV
Det fremgår ikke af klagerens advokats breve til nævnet, at klagen for nævnet vedrører selskabets erstatningsopgørelse for en ATV. Nævnet har derfor ikke taget stilling til dette punkt.

Øvrige genstande
Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er den, der rejser et krav, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af kravet.

På det foreliggende grundlag, hvor der for flere af genstandene er oplyst købssteder, som tilsyneladende ikke er korrekte, finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har opgjort erstatningen som sket.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat. En sådan sag må anlægges af klageren mod selskabet.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s:

Klageren får ikke medhold."

I brev af 25/4 2013 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Det er [klagerens] synspunkt, at der ikke for Ankenævnet for Forsikring kan ske en fuldstændig bevisførelse, med den følge, at det er nødvendigt, at der sker prøvelse af sagen for Retten, herunder en vidneførelse af familie og venner, som kan bevidne, hvilke indboeffekter der var til stede på ejendommen. Dette kan ikke ske ved skriftlig erklæring, men skal ske ved bevisumiddelbarhed, således at rettens dommere har mulighed for at vurdere sandhedsværdien af de aflagte vidneforklaringer. Ligeledes skal der være mulighed for modparten, til at stille modspørgsmål til vidnerne.

Det bemærkes ydermere, at der er nedlagt fotomontager fra [klageren], hvoraf enkelte at de effekter der kræves erstatning for ses dokumenteret, med Ankenævnet for Forsikring har set bort fra disse fotomontager.

Da der således er forskel på den bevisførelse der kan ske, for henholdsvis Ankenævnet for Forsikring, og en almindelig domstol, under hensyntagen til, at det drejer sig om adskillige ef-

fekter, som min klient er blevet nægtet erstatning for, herunder et betydeligt beløb, bør sagen fremmes for en civil domstol, idet det må påregnes, at [klageren] vil få hel, eller delvist medhold til sagen."

Dertil har selskabet i brev af 12/6 2013 til nævnet bl.a. bemærket:

"*Vores begrundelse for at fastholde afgørelsen*
Vi fastholder vores afgørelse med henvisning til forsikringsbetingelsernes § 2, stk. 3, og § 5, stk. 1.

Efter forsikringsbetingelsernes § 2, stk. 3, skal selskabet - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

Efter forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1, er omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand, ikke dækket af retshjælpsforsikringen.

Indledningsvis henvises til, at klager ikke fik medhold i sin klage over selskabets erstatningsopgørelse i Ankenævnet for Forsikring, jf. ankenævnskendelse 82085.

Det fremgår af Michael S. Wiisbys 'Retshjælpsforsikringen' (1994), s. 329, at klager som hovedregel ikke er berettiget til retshjælpsdækning til efterfølgende prøvelse af sagen ved domstolene, hvis et nævn har realitetsbehandlet en klagesag og har afvist at tage klagen til følge.

Videre fremgår det, at Ankenævnet for Forsikring har anlagt en praksis, hvorefter det i tilfælde af, at sikrede ikke har fået medhold ved ankenævnsbehandlingen af sagen, er det sikrede, der har bevisbyrden for, at der - udfaldet af ankenævnssagen til trods - er rimelig grund til at føre retssag om spørgsmålet.
…
Klagers advokat har i nærværende klage til Ankenævnet for Forsikring henvist til, at der ikke kan ske en fuldstændig bevisførelse, herunder vidneførelse af venner og familie, ligesom nævnet har set bort fra indsendte fotomontager.

Klager har under sagens behandling her i selskabet og efterfølgende under sagens behandling i Ankenævnet for Forsikring henvist til vidner, ligesom klager har indsendt forskellige fotos. Dette vedrører dog alene visse af de påståede stjålne genstande, som hører under 'øvrige genstande' i nævnets udtalelse, jf. ovenfor. Den fuldstændige bevisførelse, som klagers advokat henviser til, vedrører således alene enkelte genstande og ikke hele det krav på 262.947 kr., som klagers advokat ønsker at nedlægge påstand om ved en retssag. Herunder udgør kravet om erstatning for en ATV en af de store poster.

Nævnet har som ovenfor nævnt ikke fundet anledning til at kritisere, at selskabet har opgjort erstatningen som sket med henvisning til, at klager skal bevise rigtigheden og størrelsen af kravet, samt at der for flere af genstandene er oplyst købssteder, som tilsyneladende ikke er korrekte.

Det gør sig gældende i sagen, at klager trods flere opfordringer hertil ikke har ønsket at medvirke til indhentelse af behørig dokumentation i form af bl.a. kvitteringer og kontoudtog. Efter vores opfattelse er det uden de store omkostninger muligt at indhente kvitteringer for køb af de i sagen omhandlede både nye og dyre genstande. Det er således muligt i fx langt de fleste

elektronikforretninger at indhente kvittering op til 5 år efter det pågældende køb. Det er endvidere muligt at dokumentere køb, som er foretaget i internetforretninger, samt køb foretaget ved dankort eller kreditkort, ved fremvisning af bankkontoudtog. Tværtimod har klager afgivet ukorrekte oplysninger i sagen, jf. også Ankenævnets udtalelse som citeret ovenfor. Dette vil indkaldelse af den nærmeste familie og venner som vidner i en retssag samt fotomontager ikke ændre på.

Hertil kommer, at man kan stille spørgsmålstegn ved, om den nærmeste familie og omgangskreds kan anses for at være uvildige vidner. Uanset udfaldet af dette spørgsmål har klager haft mulighed for at indsende vidneerklæringer både under sagens behandling her i selskabet og i Ankenævnet for Forsikring, men har - ligesom dokumentation for købet af genstandene - ikke benyttet sig af muligheden. Efter vores opfattelse bør omkostningerne ved en retshjælpsdækning ikke rette op på, at klager ikke har benyttet sig af muligheden for at indsende vidneerklæringer allerede under nævnets behandling af hovedsagen, jf. sag 82085.

Endelig har Ankenævnet for Forsikring, så vidt vi kan se, afgjort hovedsagen ud fra alle sagens akter, herunder også de indsendte fotomontager, men har ikke fundet anledning til at give klageren medhold på den baggrund. Igen skal vi henvise til, at nævnet begrunder sin afgørelse med, at der for flere af genstandene er oplyst købssteder, som tilsyneladende ikke er korrekte, hvorfor nævnet ikke finder anledning til at kritisere, at selskabet har opgjort erstatningen som sket. Fotomontagerne er i øvrigt efter vores opfattelse utydelige, ligesom man ikke kan se genstandenes model, størrelse m.v. på billederne.

Det er på baggrund af ovenstående således vores opfattelse, at en bevisførelse i form af vidner samt en genfremlæggelse af fotomontager som anført af klagers advokat ikke vil falde ud til klagers fordel, ligesom sagen i øvrigt ikke forekommer fornuftig at føre.

Hertil kommer, at retstilstanden ikke er uklar, ligesom erstatningsopgørelsen ikke af andre grunde kan skønnes at være at principiel karakter. Ansættelse af erstatningen rummer således ikke sådanne særlige problemer, at et sagsanlæg vil være rimeligt. Klager har endvidere ikke i forbindelse med sagens anmeldelse til retshjælpsdækning indsendt (nye) oplysninger, der sandsynliggør, at der er en rimelig udsigt til at få medhold i et krav på erstatning ved en retssag.

Vi mener således, at der ikke er rimelig grund til at føre en retssag mod selskabet, da der ikke er udsigt til at få ændret nævnets afgørelse i ankenævnskendelse 82085 ved en retssag.

Hvis Ankenævnet for Forsikring skulle nå frem til, at der bør gives retshjælpsdækning, mener vi, at der alene bør ydes delvis retshjælp til prøvelse af de punkter, som nævnet har taget stilling til i hovedsagen 82085. Vi skal således bl.a. henvise til, at nævnet ikke har taget stilling til punktet vedrørende erstatning for en ATV, som er en væsentlig post i klagers samlede krav på 262.947 kr. Vi skal endvidere henvise til, at den af klagers advokats anførte vidneførelse og fotomontager alene vedrører visse genstande i det samlede krav."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**

…

3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

5. 84.385

…

§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er fremkommet nyt materiale til brug for retssagen, eller at klagerens advokat i øvrigt har anført omstændigheder, der giver udsigt til, at retssagen vil føre til et for klageren gunstigt resultat. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at pålægge selskabet at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen